

Generalitat de Catalunya
Departament d'Educació
Escoles Oficials d'Idiomes

CATALÀ

Prova Mostra

LLEGIU ATENTAMENT AQUESTES INSTRUCCIONS

Aquest quadernet conté les proves de:

Comprensió escrita 60 minuts

Comprensió oral 35 minuts

Mediació escrita 40 minuts

Durada total aproximada **135 minuts**

En acabar aquest quadernet, hi haurà un descans de 30 minuts i, a continuació, s'administrarà la prova d'Expressió i interacció escrita. S'assignarà dia i hora per a les proves d'Expressió i interacció oral i Mediació oral.

Important

- Contesteu al **Full de respostes**, no en aquest **quadernet**.
- Les anotacions que feu en aquest quadernet no es tindran en compte.
- Al final de la prova, heu de lliurar el **Full de respostes**, amb totes les dades, i aquest **quadernet**.

CERTIFICAT DE NIVELL C2

Tasca 1

Llegiu el text i relacioneu, al full de respostes, les frases de la llista següent amb els buits del text, com a l'exemple.

Exemple:

0. A

Entrevista a Eduard Punset, autor d'*El viatge a l'amor*

Eduard Punset (Barcelona, 1936 - 2019) és el divulgador científic més popular a tot el món de parla hispana. En **__0 (exemple)__** i en el seu llibre *El viatge a l'amor* (Destino) explica, per exemple, com els científics que examinen el cervell de **__1__** han descobert la importància dels factors hereditaris i hormonals d'un procés en el fons químic en què manen **__2__**.

Quines han estat les principals aportacions científiques sobre l'amor?

Va ser la primera manifestació en la història de la vida, i es remunta al començament dels organismes unicel·lulars fa més de 3.500 milions d'anys, a **__3__**. L'essència de l'amor no ha canviat des d'aleshores, tan sols l'hem matisada. L'amor ha existit sempre des que la primera cèl·lula ha buscat completar en una altra el que li faltava. **__4__**, la inversió parental o familiar i la sexualitat, tot això afectat per l'entorn en què ens movem.

Hi ha persones més propenses que d'altres a enamorar-se...

__5__, que pot manifestar-se o no en funció de l'entorn, la capacitat d'estimar dependria també d'un factor genètic que es manifestés o no **__6__**. Hi ha persones que no poden enamorar-se, la seva genètica els ho impedeix.

Com distingir l'amor de l'atracció física?

No hi ha distinció possible, des del punt de vista científic. Va ser precisament l'atracció sexual el que va permetre canalitzar el nostre instint primari de buscar el reconeixement i **__7__**.

Científicament, pot afirmar-se que l'espècie humana és monògama? L'amor dura tota la vida?

El que estem descobrint sobre els processos que determinen la conducta dels humans indicaria que els sentiments tendeixen a perdurar un determinat període de temps. És **__8__**, i l'ànsia sobtevinguda de mesurar-lo contínuament, cosa que ens fa caure en la temptació d'intentar definir i separar allò passatger d'allò que és més permanent. Absurd. Durar 20 o 40 anys és el mateix. **__9__** fa adonar-se fàcilment de la naturalesa real del temps.

Hi ha una manera específicament humana d'estimar?

Com va explicar el fundador de la psicologia moderna, William James, l'únic que defineix els humans és **__10__** i de l'amor dels altres. Les últimes investigacions a Harvard estan demostrant, a més, que la millor i única manera d'obtenir la felicitat és buscar **__11__** en lloc de la pròpia.

En què van encertar els romàntics, en vista dels coneixements científics actuals?

Els romàntics es van equivocar en gairebé tot. El seu instint per buscar en la solitud **__12__**, en lloc de buscar la innovació resultant del contacte amb els altres. A l'hora de diferenciar entre un instant i un milió d'anys, ells es van inclinar pel primer quan la ciència continua subratllant la transcendència del segon.

Xavier AYÉN, *La Vanguardia*, 02/04/2013

- A. *el seu programa televisiu Redes* (**exemple**)
- B. l'instint de fusió de dos organismes per sobreviure
- C. és la suma de l'afecció personal
- D. la nostra concepció atavitària del temps
- E. substàncies com l'oxitocina, la testosterona, la dopamina
- F. la recerca del reconeixement
- G. l'amor de la resta del món
- H. segons les circumstàncies
- I. l'estampa dels fòssils
- J. la inspiració de totes les coses importants
- K. la felicitat dels altres
- L. persones bojament enamorades
- M. igual com hi ha un gen de la depressió

Tasca 2

Llegiu el text següent i marqueu amb una X, al full de respostes, les afirmacions veritables o falses, com a l'exemple.

Exemple:

0. Les principals grans obres narratives del segle XX aperten l'autor dels fets.

 F

Dins de la literatura

El més substancial dels principis literaris que fonamenten les grans obres narratives del segle XX és la voluntat d'apartar l'autor dels fets i les circumstàncies que presenta; de donar tota l'autonomia possible a l'artifici verbal que ha de crear en el lector la il·lusió de contemplar per ell mateix un món que no li és explicat sinó mostrat amb totes les seves complicacions. L'exigent persecució d'aquest ideal poètic, construït amb la descripció profunda dels espais, els caràcters i les fluctuacions mentals dels personatges, és el que dona a l'obra de William Faulkner —de qui Ponç Puigdevall admirava fa uns dies, en aquesta mateixa columna, “els esclats visionaris i les percepcions misterioses d'una prosa sinuosa i profundament lírica”— el seu poder d'atracció, i també és el que fa que l'obra de l'escriptor uruguaià Juan Carlos Onetti, creador d'un univers literari regit per lleis físiques semblants a les de Faulkner, s'hagi de considerar una de les més transcendents de la literatura llatinoamericana.

En els contes i les novel·les d'Onetti, com en els de Faulkner i d'altres que han explorat camins similars, l'estranyament del món, el moviment en virtut del qual les coses que passen en la ficció no són referides per l'autor segons una relació lineal de causa i efecte, sinó més aviat impulsades a la manera d'un demiürg que, un cop ha creat el món, es desentén del que hi pugui passar, afecta tots els ressorts que articulen el relat. Actua, en primer terme, en la descripció, que fa presents els objectes com qui, contemplant aïlladament els trets d'un rostre familiar, s'esforça a veure-hi el d'un desconegut; actua en les divisions i les fragmentacions del punt de vista: el que narra pot no saber molt bé de què parla, mentir conscientment, enganyar-se, o perdre's en digressions inútils per a la coherència argumental; actua en la percepció del temps: el passat és present, i el futur inevitable —el destí— governa els designis de les ments que es dispersen en les fantasies de l'odi, la culpa, el desig, el temor.

Ferran TOUTAIN, *Quadern*, 06/2019

13. Un dels principis literaris de la narrativa del segle XX és la voluntat de limitar-se a mostrar el món al lector sense explicar-lo.
14. William Faulkner fou acusat de desmarcar-se dels ideals poètics de l'època.
15. Els principis literaris que fonamenten les grans obres narratives del segle XX són de Juan Carlos Onetti.
16. Per Toutain, els seguidors d'aquest corrent actuen com a ordenadors d'un món de ficció del qual es desvinculen.
17. Els impulsors de l'estructura del relat són la descripció, el punt de vista i el temps narratiu.
18. El passat, el present i el futur es fonen en un destí indefugible.
19. L'odi, la culpa, el desig i el temor són fantasies en les ments governades per un futur indefugible.

Tasca 3

Llegiu el text següent i trieu, per a cada buit, l'opció correcta. Marqueu-la amb una X, al full de respostes, com a l'exemple.

Exemple:

0. a) el rosa b) la negra c) totes dues

a b c

El gelat rosa

—Té, ¿quin vols, el groc o ____0 (exemple)____?

Havia comprat dos gelats i els hi oferia, perquè triés, amb ____20____ trist. La dona del carretó es guardà els diners que ell li acabava de donar i ja servia altres clients tot cridant: «Al bon gelat!...».

Sempre passava igual: quan s'apropava l'hora de separar-se semblava que li aboquessin ____21____ de tristesa al damunt i ja no obria la boca en tota l'estona que els quedava d'estar junts. Al parc, al costat d'ella, amb tota la tarda estesa davant, amb l'esplendor del sol, sota els arbres remorosos, estava alegre, comunicatiu. La banda de música tocava l'obertura de *Lohengrin*: l'havien escoltada religiosament agafats de les mans. Els ànecs i una parella de cignes blancs amb els colls erectes ____22____ com si fossin de cel·luloide sobre el cristall blau del llac. Els homes, les dones i els infants semblaven figuretes que caminessin i somriguessin mogudes per algun mecanisme preciós dintre un paisatge artificial fet per a homes de debò. Quan el sol declinà s'assegueren en un banc verd a l'ombra humida d'un til·ler, i ell, mig tímid mig emocionat, li donà l'anell de promesos: un brillant petit amb un carbó bastant visible. «Jura'm que no te'l trauràs mai més». Per mirar-se'l, separà els dits, estirà una mica el braç i féu oscil·lar la mà. Pensà amb una ____23____ recança en la seva mà d'una estona abans, sense anell, àgil i lliure. Els ulls se li velaren una mica. Havien sortit del parc i caminaven agafats del braç cap a l'entrada del metro.

—Té, pren el rosa.

Ella l'agafà i sentí com una defallença ____24____. Feren uns quants passos. «Rosa, rosa...». Tot d'una s'estremí i una onada de rubor li pujà fins als cabells.

—Ai, el gelat! —L'havia deixat caure expressament per amagar la seva torbació.

—¿Vols que te'n compri un altre?

—No.

«...rosa... rosa... de pressa, que no s'adoni de res... ¿Per què et menges les roses? Ens casarem. Hauré de cremar les cartes. Totes... la del 15 de febrer, també... Si pogués guardar-la... amb les roses seques... ¿Et menges les roses? En duia un pom a la mà i ell ____25____ i rèiem i caminàvem. M'agafava per la cintura. Portava el barret decantat, tenia els ulls brillants. Jo menjava una fulla de rosa. *Si sempre menges fulles de rosa et tornaràs rosa.* A la nit vaig somiar que naixia d'un tronc vell arrapat ____26____ i que m'obria a poc a poc en pètals de sang. M'agafà el braç brutalment: *Llença les roses, llença-les.* Vaig mirar-lo amb els ulls mig closos i anava ____27____ la fulla de rosa... Amor meu... Quan vaig pujar l'escala sabia on era, on anava i per què. Un home d'edat va obrir la porta i s'enretirà per deixar-nos passar. No, no feia olor de res, aquella cambra fosca, amb el paravent descolorit i la ____28____ esfilagarsada. Sòrdid... i trist. *No tinguis por.* Quan vaig obrir els ulls vaig veure l'americana al respatller de la cadira i la corbata al damunt, verda, amb ratlles vermelles... *Sembla que no es recordi que hem d'enviar les violetes.* La directora del taller em va renyar l'endemà perquè vaig arribar tard... Enfilava les fulles morades en un ____29____. Que fort que m'estrenyia! Tenia un blau al braç, i m'havia hagut de posar una brusa ____30____ ... *Quan tornaré ens casarem,* deia la primera carta. *¿Encara menges pètals de rosa?* Les hauré de cremar totes i la capsa folrada de cretona... Les hauré de cremar... I aquest anell que em fa mal al dit... Fa dos

anys que no m'escrivi, que no en sé res... casat, mort, potser... I si tornessis, tornaria... Aquell matí que plorava, la portera em va pujar la llet: *són coses de la vida... i pots estar ben contenta que no t'hagi deixat un record...* Dissset cartes, disset cartes esperades amb deliri, malalta de tant esperar... *¿Per què et menges les roses?*

—¿Què penses? —li preguntà ell mentre baixaven l'escala del metro.

—Jo? No res.

Mercè RODOREDA, *Tots els contes*, Ed. 62,1979

20.	a) aire	b) encast	c) calfred
21.	a) un farciment	b) un morter	c) una galleda
22.	a) lliscaven	b) panteixaven	c) piulaven
23.	a) visible	b) secreta	c) poc dissimulada
24.	a) moixa	b) maula	c) a les cames
25.	a) em besava	b) empallegava	c) em manllevava
26.	a) de goig	b) a la paret	c) Ø
27.	a) esquitxant	b) burxant	c) queixalant
28.	a) paret	b) catifa	c) calaixera
29.	a) farcellet	b) filferro	c) cistell
30.	a) amb mànigues llargues	b) sense mànigues	c) de tirants

Tasca 1. L'atzar

Mireu un vídeo en què el filòsof i pedagog Gregorio Luri ens parla de l'atzar. D'acord amb el que sentireu, marqueu amb una X l'opció adequada, com a l'exemple.

Exemple: 0. Per explicar la naturalesa hi ha _____ possibilitats.

a) tres b) dues c) quatre

X	b	c
---	---	---

- Per al Doctor Luri, els rellotges representen...
 - el pas del temps.
 - la mecànica.
 - un tipus d'atzar.
- La mecànica de l'atzar és...
 - un intent estadístic.
 - una quimera.
 - absolutament previsible.
- El control de l'atzar és...
 - possible gràcies a Sòcrates.
 - del tot impossible.
 - una qüestió de saviesa.
- L'atzar també s'entén com...
 - allò que s'esdevé inesperadament.
 - l'esdeveniment de Kierkegaard.
 - l'esdevenir.
- El repte de Kierkegaard consisteix a _____ l'atzar.
 - fer front a
 - defugir
 - acostar-se a
- La voluntat de controlar la natura és...
 - una constant històrica.
 - un corrent filosòfic.
 - bàsicament un deliri.
- Per a Nietzsche, la societat del benestar és...
 - atzarosa i còmoda per antonomàsia.
 - falsament còmoda.
 - predictible.
- L'imprevist té un vessant...
 - derrotista.
 - heroic.
 - poètic.

Tasca 2. El ninot del mercat

Mireu un reportatge en què Dani Cortijo ens parla del Mercat del Ninot de Barcelona. D'acord amb el que sentireu, marqueu amb una X l'opció adequada, com a l'exemple.

Exemple: 0. El ninot original és...

a) en un mercat.

b) al port de Barcelona.

c) en un museu.

a	b	X
---	---	---

9. Al segle XIX, al barri del Ninot de Barcelona hi havia...
- el ninot d'un mico.
 - un mercat municipal.
 - un pas municipal fronterer.
10. Al segle XIX, el barri de les Corts era...
- independent de Barcelona.
 - un barri molt allunyat del centre.
 - un pont d'enllaç.
11. El "burot" era un impost...
- per travessar el pont.
 - sobre productes importats.
 - per subornar els guardes.
12. Les botigues de la vora del pont...
- doblaven els preus.
 - incitaven la picaresca.
 - treien profit del pas.
13. Joan Clapés_____ la filla del propietari d'una botiga.
- escometia
 - flirtejava amb
 - sortia amb
14. Els botiguers de l'època...
- no acostumaven a penjar rètols.
 - no eren gaire coneguts.
 - eren analfabets.
15. Joan Clapés va comprar el mascaró de proa...
- perquè igualment l'havien de llençar.
 - per acontentar la seva xicota.
 - com a insígnia emblemàtica de la botiga.
16. El ninot va ser un referent visual...
- poc estès.
 - només per a analfabets.
 - reeixit.
17. La zona va créixer comercialment gràcies...
- al ninot del mercat.
 - al pas fronterer del pont del Mico.
 - a la botiga de Joan Clapés.

Tasca 3. Els romanços

Mireu un reportatge sobre els romanços a les Balears. D'acord amb el que sentireu, marqueu amb una X l'opció adequada, com a l'exemple.

Exemple: 0. La Leonor va aprendre a cantar romanços...

a) jugant amb nines.

b) a l'escola.

c) d'adolescent.

a	X	c
---	---	---

- 18.** De petita, la Bàrbara cantava...
- tot escombrant un bar.
 - sobre el billar d'un bar.
 - amb un micròfon dins un bar.
- 19.** Avui dia els romanços també es coneixen com...
- cançó llarga.
 - cançó antiga
 - cançó narrativa.
- 20.** Els fets de què tracten els romanços són...
- tots reals, però falsables.
 - tots inventats, però possibles.
 - alguns reals i d'altres inventats.
- 21.** Les cançons estròfiques es diferencien de les balades perquè...
- es basen en dates històriques i en fets.
 - s'acosten a la realitat fictícia de l'època.
 - són versemblants i possibles.
- 22.** Un dels romanços de l'època conta la història d'un rei...
- sanguinari per amor.
 - tancat en un castell.
 - enamorat d'una filla.
- 23.** Els romanços eren importants a l'època perquè...
- advertien de perills possibles.
 - hi havia poca diversió.
 - feien la feina més passatgera.
- 24.** Segons la musicòloga, els romanços s'aprenien...
- xerrant amb la gent gran.
 - d'àvies i mares.
 - perquè feien veure la padrina.
- 25.** Els temes dels romanços acostumen a...
- incidir en els riscos d'una societat masclista.
 - representar la maldat dels amos.
 - potenciar valors culturals feministes.
- 26.** *La presó de Lleida* conta la història...
- d'un rei que empresona l'estimat d'una princesa.
 - d'una princesa que allibera un pres.
 - d'un pres de qui s'enamora una princesa.
- 27.** La Bàrbara opina que els romanços ...
- repetien una tonada de set notes.
 - emocionaven perquè eren versemblants
 - lloaven gestes antigues.
- 28.** Els romanços...
- han deixat de ser populars.
 - encara atreuen les generacions joves.
 - es mantenen a pesar del turisme i els mitjans.

Tasca

Ets gestor cultural i formes part de l'equip tècnic que organitza una exposició interactiva sobre pensament contemporani. Entre tots heu fet una llista d'autors clau i heu decidit que cada membre de l'equip seleccionarà i resumirà el text d'un d'ells per tal d'assentar la base teòrica del projecte.

Fes un resum de 200 paraules del text següent de Martha C. Nussbaum, l'autora que t'ha tocat.

Què vol dir ser humà? No ho preguntis

No ens adonem del problema de la importància que ens atribuïm a nosaltres mateixos perquè el nostre narcisisme és total.

Al llarg del temps, la idea de “ser humà” segur que ha significat –i continuarà significant– moltes coses. No hi ha, ni hi ha hagut mai, una sola resposta. Però segur que, avui en dia, ha d'incloure la capacitat de reconèixer que la pregunta en ella mateixa constitueix un problema.

Nosaltres, els humans, som molt egocèntrics. Acostumem a pensar que, d'alguna manera, ser humà és alguna cosa molt especial i important, per això ens fem aquesta pregunta i no què vol dir ser un elefant o un porc o un ocell. Aquesta falta de curiositat forma part d'un gran problema ètic. La pregunta “què és ser humà?” no és només narcisista, sinó que també indica una insensibilitat censurable. És com preguntar: “Què és ser blanc?”, que connota privilegis immerescuts que s'han utilitzat per dominar i explotar. Però normalment això no ho reconeixem, ja que el nostre narcisisme és total.

Compartim un planeta amb milers de milions d'altres éssers sentents, i tots ells tenen la seva pròpia manera complexa de ser allò que són. Tots els animals, tal com va observar Aristòtil fa molt temps, intenten mantenir-se vius i reproduir-se. Tots ells perceben. Tots ells desitgen. I la majoria es mouen d'un lloc a un altre per obtenir allò que volen i que necessiten. Aristòtil va proposar que hauríem de buscar una explicació comuna de com els animals, incloent-hi els animals humans, perceben, desitgen i es mouen.

Coneixem Aristòtil com a filòsof, però també va ser un gran biòleg que va estudiar tot tipus de mariscos i d'altres criatures grans i petites. Animava els seus estudiants a no abandonar l'estudi dels animals que no semblaven glamurosos, ja que en tots ells hi ha alguna cosa meravellosa, ni que sigui el simple fet que tots s'esforcen per seguir vius.

Aquest sentiment de meravella, que ens hauria de portar a una preocupació ètica més completa, és una part profunda de la nostra humanitat. Però està en retrocés, i ara els humans tenim un domini tan gran sobre el planeta que poques vegades sentim que hauríem de viure amb altres animals en termes recíprocs.

Els animals domèstics ocupen una esfera privilegiada, però fins i tot ells sovint són tractats de forma cruel (pensa en les granges de cadells o en els gats salvatges abandonats). La cria intensiva de porcs, de pollastres i d'altres animals és una forma relativament nova de brutalitat horrible. Pel que fa a les criatures “salvatges”, podem veure com els nostres crims humans estan tenint un efecte devastador sobre elles: els danys que es produeixen en recerques de laboratori que fan servir animals; la varietat de danys endèmics al confinament de simis i d'elefants en zoològics; l'exhauriment de les poblacions de balenes a causa de la seva pesca amb arpó; el confinament d'orques i de dofins en parcs temàtics marins; la caça furtiva d'elefants i de rinoceronts per beneficiar el mercat negre internacional; el tràfic il·lícit d'elefants africans per a zoològics americans; la devastació dels hàbitats d'un gran nombre de grans mamífers, com a conseqüència del canvi climàtic. Es calcula que l'activitat humana ha contribuït a l'extinció de més de 80 espècies de mamífers.

Constantment s'estan plantejant nous problemes al respecte. El món necessita una revolució ètica, un moviment de conscienciació de proporcions veritablement internacionals. Però aquesta revolució es veu obstaculitzada per l'egocentrisme que típicament està relacionat amb el fet de preguntar-nos: “Què és ser humà?”.

Martha C. NUSSBAUM, *Filosofia, ara! Revista per a pensar*, Vol. 5, 2019